

תִּנְיָנוּ, דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גָזַר עַל הָהִיא טְפָה, אִי אִיהוּ
 דְכַר אִי אִיהִי נִוְקָבָא רבֵי אחא הקשה על דבר זה והרי למדנו להקב"ה גוזר
 על אותה הטיפה אם תהיה זכר או נקבה ואין זה תלוי במעשי בני אדם, וְאֵת אִמְרַת
 אִשָּׁה מְזֻרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר ואיך אתה אומר שאם האשה מזריעה
 תחילה יולדת זכר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 אֲבַחִין בֵּין טְפָה דְדְכוּרָא וּבֵין טְפָה דְנוּקְבָא וּבְגִין
 דְאֲבַחִין לִיהָ, גָזַר עֲלֶיהָ, אִי לְהוּי דְכַר אוּ נִוְקָבָא השיב רבי
 יוסי לרבי אחא ודאי הוא שאם האשה מזרעת תחילה הרי הטיפה ההיא היא טיפה של זכר
 אלא שהמלאך אינו יודע להבחין בה אם של זכר היא אם של נקבה ולכן שואל להקב"ה
 והקב"ה רק הוא היודע להבחין מי המזריע תחילה ולפי"ז גוזר ואומר לו אם זכר הוא או

נקבה.

אם יהיה זכר או נקבה תלוי באשה

אָמַר רַבִּי אַחָא הקשה עוד רבי אחא על הכתוב בפסוק זה אשה כי תזריע
 וַיִּלְדָּה זָכָר, וְכִי בִיּוֹן דְמְזֻרְעַת יוֹלְדַת דְכַתִּיב
 וַיִּלְדָּה וְכִי בִיּוֹן שְׁהִיא מְזֻרְעָה הִיא יוֹלְדַת שְׂאֵתָה אֹמַר כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה (אֶלָּא), הֵאִי
 קָרָא הֵכִי מִיבְעֵי לִיהָ, אִשָּׁה כִּי תַהַר וַיִּלְדָּה זָכָר. (ס"א תִזְרִיעַ
 וַיִּזְעָה זָכָר) מַהוּ, כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה הִיא צָרִיךְ לֹמַר אִשָּׁה כִּי תַהַר וַיִּלְדָּה זָכָר
 ולמה אמר כי תזריע וילדה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֶתְתָּא, מִן יוֹמָא
 דְאֶתְעַבְרַת עַד יוֹמָא דְיוֹלְדַת לִית לָהּ בְּפוּמָא, אֶלָּא

הלימוד היומי

וַיֵּלְדוּ דְיִלְהָהּ אִי לְהוֹי דְכָר. השיב רבי יוסי לרבי אחא אשה מיום שמתעברת עד היום שיולדת אין לה בפיה שאלה המטרידה אותה כמו השאלה הזו האם הולד יהיה זכר, וְעַל דָּא אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיֵּלְדָה זָכָר ולכן אמר אשה כי תזריע וילדה זכר הואיל והתשובה לשאלה זו אם יהיה זכר או נקבה הוא תלוי באשה כי תזריע שאם היא הזריעה תחילה תלד זכר.

הקב"ה זרע במלכות נשמות ואח"כ יוצאות זכר או נקבה

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פָתַח, (תהלים קד) מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. כַּמָּה סִגְיָאִין עוֹבְדוּהִי דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא בְּעַלְמָא כַּמָּה מְרוּבִים מַעֲשֵׂיו שֶׁל הַקֶּבֶ"ה בְּעוֹלָם, מִתַּל לְבַר נֶשֶׁךְ דְּנִטְיִל בִּידוּהִי כַּמָּה (דף מ"ג ע"א) מְקַטְוִרִין כַּחְדָּא, מִשַּׁל לַאֲדָם שְׁנוּטֵל בִּידֵיו קֶשֶׁר שֶׁל כַּמָּה מִיְנֵי זְרַעִים וְזֶרַע לֹזֵן בְּזִמְנָא חֲדָא וְזוֹרַע אֶת כּוֹלָם בְּפַעַם אַחַת, וְלִבְתָּר נִפְיָק פֶּל חָד וְחָד בְּלַחְדוּדֵי וְאַח"כּ יוֹצֵא כָל אַחַד וְאַחַד מִהֵמִינִים בְּפְנֵי עַצְמוֹ. כִּי קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד עוֹבְדוּהִי בְּחַכְמָה כִּי הַקֶּבֶ"ה עָשָׂה מַעֲשָׂיו כּוֹלָם בְּחַכְמָה אַחַת בְּתַחֲלִית בְּרִיאַת הָעוֹלָם כִּבְרִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן נִבְרָא הַכֹּל וְאַח"כּ רַק סִידְרָם, וּבְחַכְמָה נִטְיִל פֶּלָא כַּחְדָּא וְזֶרַע לֹזֵן וּבְחַכְמָה הוּא זוֹרַע כַּמָּה מִיְנֵי נִשְׁמוֹת כּוֹלֵן בְּבֵת אַחַת בְּמַלְכוּת, וְלִבְתָּר נִפְקוּ כָּל חָד וְחָד בְּזִמְנֵיהּ וְאַחַר כֵּן יוֹצֵאוֹת כָּל אַחַת וְאַחַת בְּזִמְנָה כִּפִּי שְׂצִירֵין הַקֶּבֶ"ה בְּמַלְכוּת זָכָר אוֹ נְקֵבָה, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב, (תהלים קד) פֶּלָם

בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ וזהו שכתוב כלם בחכמה עשית היינו כל הנשמות עשאו הקב"ה

• בחכמה כמבואר •

כולם כלולים בחכמה והעשיה היא בבינה

אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, כַּמָּה סִגְיֵי־אֵין

אֵינוֹן עוֹבְדוּהִי דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא כמה מרובים הם מעשיו של

הקב"ה, **וּבְלָהוּ, סְתִימִין בְּחִכְמָה** וכולם סתומים בחכמה היינו כי רק

מהבינה מתחיל להתגלות מעשיו ית' אבל בחכמה עדין הם סתומים ונעלמים, **הֲדָא**

הוּא דְכָתִיב כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ כְּלָהוּ בְּחִכְמָה כְּלִילִין

וזהו שכתוב כולם בחכמה עשית כולם כלולים בחכמה ונעלמים שם, **וְלֹא נִפְקִי**

לְבַר אֱלֹא בְּשִׁבְלִין יְדִיעֵן לְגַבִּי בִינָה ואינם יוצאים לחוץ להתגלות

אלא בשבילים ידועים היוצאים מיסוד אבא ליסוד אמא שהיא הבינה. **וּמַתְּמָן,**

אֶתְעֵבִידוּ כְלָא וְאֶתְתְּקִנוּ ומבינה נעשו כולם נצטיירו ונתקנו, **הֲדָא**

הוּא דְכָתִיב וזהו שכתוב בחכמה יבנה בית (משלי כד) **וּבִתְבוּנָה יִתְפוּנֵן**

כי הבית היינו העולם והוא נבנה בחכמה אך נעלם שם ואינו מתגלה ובתבונה הוא נתקן

להיות מוכן לצאת לפועל ולהתגלות. **וְעַל דָּא כָּלֵם בְּחִכְמָה** כולם כלולים

בחכמה אך עדין לא נעשו ונתקנו **עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה** והעשיה שלהם היא בבינה.

מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיִינָךְ, הָאָרֶץ דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הארץ היא

המלכות הנקראת כנס"י, **דְּמַתְּמָן אֶתְמַלְיָא מְכַלָּא** והיינו

שהמלכות מתמלאת מכל הארותיה מהבינה המשפיעה לה דרך ז"א, **כַּמָּה דָּאֵת**

אָמַר (קהלת א) **כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגוֹ'.** כמו שכתוב כל הנחלים הם השפעות היוצאות מהבינה לז"א והם הולכים לים בחינת המלכות ומה שאמר **קִנְיָנִיךָ** פירושו הקניינים של ז"א שהם ההארות שמקבל תחילה אליו לקניינו והוא מעבירם אח"כ למלכות. **יְהִיָּא אַפִּיקַת לֹזַן לְבַתָּר** וגם אחר שמעבירם למכות היא מוציאתם לפועל לחוץ הם קנייני ז"א כי הם תולדותיו, **יְהִיָּא הוּא דְכַתִּיב** וזהו שכתוב, (בראשית ב) **אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, בְּה' בְּרָאָם** תולדות זו"ן דהיינו השמים ז"א והארץ נוק' ודרשו חז"ל בה' בראם כלומר שהם נבראו בה' שהיא המלכות אבל עדין הם נחשבים גם לתולדות השמים בחינת תולדותיו דז"א. **בְּגִינֵי כֶּךָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ** ולכן אמר מלאה הארץ קנייניך שהארץ שהיא המלכות מלאה מקנייניו של ז"א.

הקב"ה מרמוז לנבריאל ומוסר בידיו את רוח הולד והקב"ה משביע אותה **תָּא תְּזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאַתְקַדְשָׁא לְאַזְדַּוְנָא בְּנוֹקְבֵיהּ** בא וראה בשעה שבא האדם להתקדש ולהזדווג באשתו, (בְּכַוְנָה) **בְּרַעוּתָא קְדִישָׁא דִּילֵיהּ** ומתייחד ברצון והתעוררות של קדושה, **אַתְעַר עֲלֵיהּ רוּחָא (אַתְרָא) קְדִישָׁא, כְּלִיל דְּכַר וְנוֹקְבָא** [קנ] מתעוררת

אור הרשב"י

שלו' או 'מתעוררת עליו רוח קדושה' וכו' כי הכל תלוי במחשבת האדם וקדושתו בעת ההיא אם יכוין אל דברים קדושים ויעשה המצוה לשם שמים בשמחה וברצון להוליד

[קנ] ואתה הקורא הנעים התבונן בזה שכפל ענין קדושת הזווג פעמיים כי בתחילה אמר 'בשעה שבא אדם להתקדש להזדווג באשתו' ושוב חזר ואמר 'בהתעוררות ורצון קודש